

РЕШЕНИЕ

№ 4931

гр. София, 22.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 22.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11250** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. В. П., като пълномощник на К. С. Л. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №8121к-9720/08.10.2020г. на министъра на вътрешните работи. С оспорвания административен акт, на основание чл.204, т.1, чл.194, ал.2, т.1 и т.4, чл.197, ал.1, т.6 във вр. с чл.226, ал.1, т.8 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), е наложено дисциплинарно наказание „УВОЛНЕНИЕ“ и е ПРЕКРАТЕНО служебното правоотношение с комисар К. С. Л., заместник началник на 03 Районно управление на Столичната дирекция на вътрешните работи (РУ, СДВР).

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материално-правните норми и с целта на закона. Поддържа, че в нарушение на чл.205, ал.3 ЗМВР не му е била предоставена възможност в административното производство да бъде подпомаган от адвокат, с което е било нарушено правото му на защита. Твърди, че в мотивите на оспорваната Заповед не е посочено в какво конкретно нарушение на служебната дисциплина е обвинен, за което му е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание. Смята, че във воденото срещу него дисциплинарно производство не е било доказано, че той се е възползвал от служебното си положение на заместник началник на 03 РУ на СДВР, за да се сдобие с „печеливш фиш – квитанция №000000117“, както и не е било установено по безспорен

начин, че последният е собственост на заявителката Н. Г.. Изтъква, че дисциплинарно-наказващият орган не е извършил преценка за цялостната служебна дейност на наказаното лице и не е взел предвид, че повече от 19 години комисар Л. добросъвестно и в съответствие със законовите разпоредби е изпълнявал функционалните си полицейски задължения, като в този период е бил многократно награждаван. Лично и чрез процесуалния си представител адв. П. моли съда да отмени Заповед №8121к-9720/08.10.2020г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – МИНИСТЪР на вътрешните работи, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. П. поддържа, че оспорваната Заповед е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Не претендира за разноски. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните и косвено се установява с приетите писмени доказателства, че към датата на издаване на оспорваната Заповед, жалбоподателят е заемал длъжността заместник началник в ОЗ РУ на СДВР.

На 18.02.2020г. директорът на СДВР е представил на министъра на вътрешните работи Предложение за образуване на производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина, в което са изложени следните твърдения: На 12.02.2020г. в [населено място] е бил задържан комисар К. С. Л. за това, че на 21.01.2020г., като извършител в съучастие с Н. Б. С. – помагач, с цел да набави имотна облага за себе си и за друго – съучастника му Н. С., направил опит да придобие чужда движима вещ – парична сума в размер на 11 182.90 (единадесет хиляди сто осемдесет и два и 0.90) лева, представляваща печалба от Българския спортен тотализатор, като Л. представил пред служител на последния фиш – квитанция с пореден №00000000117, печалба от Джокер тираж 99/2019г., собственост на Н. П. Г., за която знаел, че е придобита от друго – неустановено в хода на разследването лице, чрез престъпление по чл.194, ал.1 от Наказателния кодекс (НК), като бил умишлено улеснен от С. за извършване на престъпление по друг начин. Деянието на комисар Л. е станало достояние на служители на съда, прокуратурата, МВР, съдебна охрана, поемни лица и граждани, чрез извършване на отделни действия по разследването и охрана на задържаните лица, както и чрез електронни медии. В Предложението е посочено, че с поведението си комисар Л. е нарушил т.15, т.16, т.19 и т.20 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, с което се уронва престижът на службата и което съставлява тежко нарушение на служебната дисциплина (рег. №513р-15026, л. 213-218).

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед №8121К-4247/28.02.2020г. (л.63, 65) на министъра на вътрешните работи, с която, на основание чл.207, ал.1, т.1 и ал.2, чл.214, ал.1, т.1 и чл.215, ал.1 и ал.2 ЗМВР, е отстранен временно комисар К. Л. от длъжност заместник началник в ОЗ РУ на СДВР и е определен дисциплинарно разследващ орган, който да проведе разследване и да изготви становище относно наличие на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност спрямо комисар Л.. Видно от отбелязването на последна страница Заповед №8121К-4247 е била

връчена лично на жалбоподателя на 02.03.2020г. С последващи Заповеди №, № 8121К-7247/22.06.2020г. и 8121К-8844/28.08.2020г. е бил съответно продължаван срокът за провеждане на разследването и приключване на дисциплинарното производство. Според отбелязването на последните им страници жалбоподателят е бил запознат с актовете за изменение на Заповед №8121К-4247 (л.66-70).

В хода на проверката К. Л. е бил поканен да даде писмени обяснения по въпросите, изрично поставени в Покана с рег. №229р-10745/22.04.2020г. (л.73-75). В указания срок служителът е депозирал Сведение с вх. №513р-34764/05.05.2020г. (л. 76-78).

За установяване на релевантни за производството факти е приета Експертна справка №169-Е/2020 с рег. №513ск-4569/21.09.2020г. по назначена съдебно-графическа експертиза с Постановление от 17.09.2020г. (л.102-109)

За резултатите от разследването Комисията е изготвила Справка с рег. №229р-25898/02.10.2020г., която видно от отбелязването на последната ѝ страница е била връчена на Л. на 05.10.2020г. (л.37-52), на която дата последният е бил поканен да представи и допълнителни обяснения или възражения, на основание чл.207, ал.8 – ал.11 ЗМВР (Покана рег. №229р-25897/02.10.2020г., л.60, 61). На 06.10.2020г. жалбоподателят е представил писмено възражение срещу констатациите, отразени в Справката с рег. №229р-25898.

Проверката е приключила с окончателно Становище с рег. №513р-84383/06.10.2020г. (л. 21 - 36) с което Комисията е предложила на министъра на вътрешните работи да наложи на К. Л. дисциплинарно наказание „уволнение“ за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.1, предл. 1^{во} и т.4 ЗМВР и на това основание да бъде прекратено служебното правоотношение с държавния служител.

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед №8121к-9720/08.10.2020г.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети и не са оспорени относими писмени доказателства, които ще бъдат обсъдени при формиране на правните изводи: Сведения от служители в ОЗ РУ на СДВР с рег. №, № 513р-41021/22.05.2020г., 513р-41645/26.05.2020г., 513р-42737/ 29.05.2020г., 513р-42775/29.05.2020г., 513р-42781/29.05.2020г. (л. 84-88); Сведения от служители в Дирекция „Вътрешна сигурност“ на МВР с рег. №, № 7855р-4820/11.06.2020г., 7855р-4821/11.06.2020г., 7855р-4823/11.06.2020г., 7855р-4822/11.06.2020г. (л. 89-94); Сведение от Н. П. Г. от 10.08.2020г. (л. 95-97); Сведение с рег. № 227р-19651/28.09.2020г. от началника на ОЗ РУ на СДВР (л. 98, 99); Сведение от М. К. – служител в Държавно предприятие „Български спортен тотализатор“ рег. №513000-47213/30.09.2020г. (л. 100, 101); Писма от изпълнителния директор на ДП „Български спортен тотализатор“ рег. №, № 229000-14045/18.09.2020г. и 229000-10157/26.06.2020г., заедно с приложения: заверено копие от документ за самоличност на К. С. Л., Заявление от К. С. Л. от 23.01.2020г., Декларация от К. С. Л. от 23.01.2020г. (л.112-116); Уведомително писмо с изх. №02-04-78/24.01.2020г. от изпълнителния директор на ДП „Български спортен тотализатор“ (л.118); Докладна записка с рег. №513р-67247/14.08.2020г. от началник ОЗ група, 01 Сектор в Отдел „Противодействие на криминалната престъпност“ (л.126); Кадрова справка рег. №513р-21089/11.03.2020г. (л.163, 164); Специфична длъжностна характеристика за длъжност „Заместник началник“ в РУ на СДВР (л.166-168); Протоколи от 25.08.2014г., 19.07.2016г., 06.08.2018г., 25.08.2019г., подписани от К. С. Л. (л.169, 177); Заповед за задържане на лица рег. №785533-44/12.02.2020г. (л. 228);

Писмо от директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“ рег. №7855р-5113/13.02.2020г. (л.256); Постановление от 11.02.2020г. за образуване на досъдебно производство по прокурорска преписка №СП-6902/2020г. (л. 280); Постановление от 12.02.2020г. (л. 281); Постановление за привличане на обвиняем от 12.02.2020г. (л. 284).

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.231 ЗМВР. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице, чиито права и законни интереси са непосредствено засегнати от административния акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №8121к-9720/08.10.2020г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.204, т.1 и чл.227 във вр. с чл.158, т.1 ЗМВР.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, установени в Глава осма и Глава десета на ЗМВР - чл.194 – чл.215а, чл.226 – чл.233, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. В оспорваната Заповед са посочени както фактите въз основа на които дисциплинарно-наказващият орган е обосновал извод за извършено от страна на жалбоподателя Л. дисциплинарно нарушение, така и правните норми които са нарушени. Освен това съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Такива според ТР №16/1975г. са случаите, когато мотивите са изложени в съобщението, с което се уведомяват страните за издаването или за отказа да бъде издаден исканият административен акт, та даже и в съпроводителното писмо, с което жалбата се изпраща за разглеждане на по-горния административен орган. В настоящия случай фактически и правни основания (мотиви) за налагане на дисциплинарното наказание на комисар Л. са детайлно изложени и в Становището на Комисията, извършила проверката (рег. №513р-84383/06.10.2020г.), както и в предхождащата Справка с рег. №229р-25898/02.10.2020г., с които жалбоподателят е бил запознат и към които административният акт изрично препраща.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че е било нарушено правото му на защита в дисциплинарното производство, тъй като не му е била предоставена възможност да бъде подпомаган от адвокат. Видно от отбелязването на последна страница на акта с който е образувано дисциплинарното производство (Заповед №8121К-4247/28.02.2020г.) жалбоподателят е бил запознат с възможността да бъде подпомаган в производството от друг служител на МВР, но изрично е декларирал, че

няма да се възползва от тази възможност. Действително, в изявлението му не се съдържа отказ да ползва адвокат, но по делото липсват данни такъв да е бил упълномощен и да му е било отказано участие в производството или да е бил възпрепятстван по друг начин да окаже правна помощ на Л..

Съдът приема, че процесната Заповед е постановена в съответствие с действащите материалноправни норми и с целта на закона.

Съгласно приложимата разпоредба на чл.194 ЗМВР държавните служители в МВР, които са нарушили служебната дисциплина, се наказват с предвидените в този закон дисциплинарни наказания, като дисциплинарната отговорност е лична (ал.1 и ал.4). В ал.3 на чл.194 ЗМВР изрично е предвидено, че държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност.

Чл.203, ал.1 ЗМВР определя тежките нарушения на служебната дисциплина които имат като последица налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“. Според т.7 на цитираната норма такова нарушение е превишаването на власт или използването на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица, а съгласно т.13 - извършването на деяния, които са несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, които уронват престижа на службата. Етичните правила за поведение са регламентирани в Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР (Етичния кодекс), утвърден със Заповед № 8121з-348 от 25 юли 2014г. на министъра на вътрешните работи (обн. ДВ, бр.67/2014г.), изменен ДВ, бр.64/03.08.2018г.

В т.6 от Етичния кодекс е въведено задължение за държавните служители в МВР да познават етичните правила за поведение, които са неизменна част от ежедневната им дейност съобразно тяхната функционална компетентност и изучаването им се включва в професионалната им подготовка. Според регламента на т.11 от Етичния кодекс установените с него етични правила са приложими спрямо държавните служители за техните действия и поведение в работно и извънработно време съобразно тяхната подготовка (обща и специална) и нормативно определените им правомощия. Съгласно т.19 и т.20 от Етичния кодекс държавният служител е длъжен да пази доброто име на институцията, която представлява и да насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си. С разпоредбите на т.24 и т.25 от Етичния кодекс е въведено императивно правило за поведение на държавния служител, който е длъжен да изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи и да не злоупотребява с правомощията си, разчитайки, че няма да му бъде наложена санкция, в качеството му на орган на власт. Служебната информация с която държавният служител разполага, не може да бъде използвана с користна цел, нито да бъде разгласявана пред други лица, освен по предвидения ред (т.71).

С приетите по делото писмени доказателства съдът приема за установени следните релевантни за спора факти:

На 21.01.2021г. Н. Г. е подала в ОЗ РУ на СДВР заявление в което се е оплакала, че същият ден от дамската ѝ чанта е бил откраднат портфейлът ѝ, в който са били личните ѝ документи и фиш от Българския спортен тотализатор с печалба в размер 11182.90 (единадесет хиляди сто осемдесет и два и 0.90) лева от играта „5 от 35 тото жокер“. Жалба в същия смисъл Н. Г. подала и в Българския спортен тотализатор на 21.01.2020г. Заявлението на тъжителката Г. е било разпределено за работа на

инспектор И. – разузнавач в 05 група „Криминална полиция“ към 03 РУ. Два дни по-късно К. Л., в качеството му на заместник началник на 03 РУ е разпоредил на началника на 05 група „Криминална полиция“ да снее от Г. допълнителна информация около липсата на фиша и Л. да бъде лично уведомен за развитието на случая. След като му е била докладвана допълнително получената информация комисар Л. е разпоредил преписката да бъде комплектована и изпратена за работа на 05 Сектор Отдел „Противодействие на криминалната престъпност“ на СДВР. Преписката е била приета в СДВР на 24.01.2020г. и предадена на ръка на старши инспектор Н. С. (Сведения №, № 513р-42737/ 29.05.2020г., 513р-42775/29.05.2020г., 513р-42781/29.05.2020г.; разпечатка от Автоматизираната информационна система на МВР л.128 – 154).

На 27.01.2020г. Н. Г. била уведомена с писмо от Българския спортен тотализатор, че на 23.01.2020г. в Централното управление се е явило лице от мъжки пол, което е предявило оригинал на квитанция за потвърждаване на направен залог, материализиращ печалба от играта „Т. жокер“ 5 от 35 от тираж 99/12.12.2019г. в размер, идентичен с този посочен от Г. в подадения от нея сигнал с вх. №02-04-125/21.01.2020г. Писмо с идентично съдържание е било изпратено и в СДВР. С приетата в дисциплинарното производство Експертна справка №169-Е/2020 с рег. №513ск-4569/21.09.2020г. е установено по несъмнен начин, че върху копията на лична карта с №646406459, клиентска карта на „У. Б.“, Декларация от 23.01.2020г. във връзка с участие в организирани от ДП „Български спортен тотализатор“ игри и Заявление от 23.01.2020г. до изпълнителния директор на ДП „Български спортен тотализатор“, ръкописният текст и подписи са изпълнени от К. С. Л..

Според изричното изявление на изпълнителния директор на ДП „Български спортен тотализатор“, обективизирано в Писма рег. №, № 229000-14045/18.09.2020г. и 229000-10157/26.06.2020г.: 1) В тираж 99/12.12.2019г. за играта Т. жокер на Т. 2 – 5 от 35, има само една печалба на стойност 11182.90 лева., като печелившите числа, отразени в квитанция №751414480 са: позиции 1 с число 7; позиция 5 с число 1; позиция 9 с число 0.; 2) В тираж 99/12.12.2019г. за играта Т. жокер на Т. 2 – 5 от 35, има само едно заявление за изплащане на печалба, подадено от г-н Л. с вх. №02-06-1448/23.01.2020г.; 3) На 21.01.2020г. е подаден сигнал с №02-04-125 в който Н. Г. сочи, че е притежавала квитанция за потвърждение на направен залог, която материализирала печалба от играта Т. жокер на Т. 2 – 5 от 35 от тираж 99/12.12.2020г., която квитанция твърди, че е била открадната заедно с портфейла ѝ и документи за самоличност.

Жалбоподателят не твърди и не ангажира доказателства да е участвал със залог в тираж 99/12.12.2019г. за играта Т. жокер на Т. 2 – 5 от 35, след като в административното и в съдебното производство безспорно е установено, че е предявил Заявление за изплащане на печалба, материализирана чрез квитанция №751414480 (Заявление с вх. №02-06-1448/23.01.2020г.). От друга страна от Сведението, дадено от служителя М. К. (рег. №513000-47231/30.09.2020г.), което не е оспорено, се установява, че при нея, като служител на ДП Българския спортен тотализатор се е явила жена, която е представила квитанция за печалба от играта Т. жокер 5 от 35. След проверка служителката е констатирала, че фишът действително е печеливш,

а печалбата е в размер между 11 000 – 12 000 лева. Няколко дни по-късно същата жена отново дошла в офиса на ДП Българския спортен тотализатор и обявила, че портфейлът ѝ бил откраднат същия ден, а в него се намирала и печелившата квитанция, за което подала и заявление. Впоследствие пред същата служителка на Българския спортен тотализатор се явил мъж, който носел печелившата квитанция от тираж 99/2019г. от играта Т. жокер. Освен, че си спомнила за случая с откраднатия портфейл и липсващата печеливша квитанция служителката К. си била отбелязала на собствената разпечатка с печелившите квитанции, че така предявената за плащане е била обявена като открадната и съответно уведомила главния счетоводител. Получила указания да приеме документите от приносителя на квитанцията, което и сторила.

При тези факти законосъобразен и обоснован е изводът на дисциплинарно - наказващия орган, че К. Л. е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.1 във вр. с чл.203, т.7 и т.13 ЗМВР. В случая с действията си жалбоподателят е нарушил основни етични норми на поведение, установени в т., т. 19, 20, 24, 25 и 71 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Без значение в случая е фактът по какъв начин Л. е получил достъп и е придобил печелившия фиш от Българския спортен тотализатор, относимо към законосъобразността на административния акт е поведението на държавния служител, който се е възползвал от информацията с която служебно е разполагал и я е използвал с користна цел, за да придобие парична сума, която не му се следва. Фактът, че действията му са станали достояние на неограничен кръг лица във връзка с образуваното досъдебно производство, налагане и оспорване на мярка за неотклонение, разгласяване в медиите, правилно е квалифициран от дисциплинарно наказващия орган като „уронване престижа на службата“.

Неотносим към законосъобразността на административният акт е фактът, че по отношение на жалбоподателя Л. има образуваното досъдебно производство, което не е приключило. Както беше отбелязано, съгласно изричната норма на чл.194, ал.3 ЗМВР, държавните служители носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. В случая е безспорно установено извършването на особено тежко нарушение на служебната дисциплина, което е основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност на Л., във и независимо от наличието на предпоставки за ангажиране на административно-наказателна и/или наказателна отговорност. Предвид изложеното настоящият решаващ състав на съда приема, че Заповед №8121к-9720/08.10.2020г. е законосъобразен административен акт и като такъв, не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. С. Л. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД

№8121к-9720/08.10.2020г. на министъра на вътрешните работи.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред **Върховния административен съд на РБългария** в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова